

а кривіатъ са смѣе. Истинна ли е междѣ нѣкого любовь-та, или претворна: да ли е ревность, или зависть? хвала ли е, или ласкателство? добродѣтель ли е, или лицемеріе? не знаемъ. Тѣка е тъмнина голѣма, нъ тамъ, кога Богъ просвѣти скръшныты работы на тъмнината, всичко ще бжде явно: „Къже до со своїми образы, ꙗкоже глаголаша, ꙗ ꙗко со дѣлаша.“ Всичко ще сѣди единъ Богъ, който е всичкіатъ въ грѣбахъ безъ милость. Сега помысли ты грѣшниче, имашъ ли нѣкакъвъ отговоръ въ нѣщо, за да са оправдаешъ предъ Него? И първо въ лошиты работы, що си направилъ ты самъ: то естъ въ беззаконіята ти, въ обидыты ти, въ вадодѣланіята ти, и въ всичкыты ти голѣмы и страшны грѣхове, Богъ ти е далъ въ тѣкашніа животъ, за да получишь прощеніе най-легкы спосовъ така, щото, ако бѣше са исповѣдалъ на дѣховника, който има отъ Бога всичката власть да та прости, то щаше да бждешъ простенъ: нъ ты това не си сторилъ. Знаалъ си за това, нъ не си го направилъ. Хоротѣвали ти за това учителѣти, и дѣховнициги: нъ ты не си постѣпилъ по тѣхното наставленіе. Живѣлъ си толкова си години, и си ималъ время да направишь това, нъ не си го направилъ. И така азъ та пытамъ: имашъ ли въ това нѣкакъвъ отговоръ за своето оправданіе предъ Бога? Второ: пакъ въ таковыты лоши работы, на които ты си былъ причина, та ги направили дрѣгыти. Не щалъ еде кой си человекъ да стане лжесвидѣтель, нито онзи дрѣгіатъ да стане убійца: нъ ты си го склонилъ на това. Вардла са, колкото е възможно еди-ком-си бѣдна дѣвица: ты съ своето измамваніе, или насилство извелъ си ѿ на общіа пѣть на погынваніето, и си ѿ докаралъ до вадѣйството. Не знаало оцѣ нищо лошко еде-кое си момче, то цѣтало въ младость-та и чистотата: а ты щомъ си са докачилъ до него, то оно и поканало. Теопты слова, теопти разговоры отровили у него сѣдѣа, и повредили добронравіето мѣ. Ты си былъ свѣщенникъ, нъ си надминѣвалъ мираныты въ съблазнаваніето: былъ си женанъ, нъ си държалъ при жената си наложницѣ; былъ си заца, а станжалъ си на дѣтцата си учитель на злото; былъ си человекъ, междѣ дрѣгыты человекы примѣръ на пагѣбата. Братко! и когато си искалъ, да са мжчишь самъ си, то нѣка е тѣй: зацото си воленъ за своата си дѣша; нъ ты съ свѣтта си, съ съблазнаваніето си, съ примѣра си, да привождашъ до мжката и дрѣгы мнозина?! И тѣй та пытамъ: имаць ли въ това